POKROK ZÁPADU.

TÝDENNÍK POLITICKÝ, POUČNÝ A ZÁBAVNÝ.

Majitel: EDWARD ROSEWATER. Předplatné ročně $2.20 i s poštovní zásilkou. Redaktor: JOSEF NOVINSKY.

ROČNIK IV. OMAHA, NEB., DNE 7. BŘEZNA 1876. ČÍSLO 44.

ADRESÁŘ.

CRETE, NEB.

ČENĚK DURAS.
Český hostinec. Páni hosté naleznou vždy čerstvé Omah'ské pivo, Havanské doutníky a kulečníky nejnovějších druhů.

IG. F. STEIDL.
Český sedlář, obslouží krajany své vždy dobře, jak se každý kdo u něho dosud koupil ku svému prospěchu přesvědčil.

M. CADA.
Obuvník. Kdo chce dobrou, trvanlivou obuv, za mírnou cenu nechť jej navštíví.

JOS. KLÍMA.
Hostinský, u nádraží Crete, Neb.

W. AKSAMIT.
Kovář a kolář. Main Ave.

CEDAR RAPIDS.

J. J. DVOŘÁK.
COMMERCIAL SALLOON.
Nejúpravnější hostinec v městě.

F. DVOŘÁK.
Největší český obuvnický závod. Výrobky domácí i z nejvyhlášenějších východních továren vždy u velkém výběru. Za vše zboží se ručí.

Schuyler, Neb.

E. PEŠEK,
zhotovuje všecky práce kovářské pečlivě a k úplné spokojenosti. Tak dobrou a přiměřeně levnou práci nedostanete nikde jinde.

JOS. PAPEZ,
zhotovitel mužských oděvů, má na skladě látky a sukna všech druhů, zdejší i importované a zaručuje práci dobrou, trvanlivou a dle nejnovějších vzorů, za ceny mírné. Stříhání a správky též se obstarají.

WAHOO.

Kupujte vaše zboží u
MUSSELMAN & CO.
vedle pošty. Dostanete vše nejlevněji a zboží nejlepší a za vejce a máslo nejvyšší ceny.

OMAHA.

A. SARP,
pomocnice k porodu v Omaze, bydlí 192, roh 12té a Harney ul. vedle lekárny Roedra

CHELSEA, IOWA.

J. B. MUSIL.
Sedlář a řemenář, zhotovuje všechny práce ve svém oboru k úplné spokojenosti. Správky se bez odkladu vykonávají. Za všech nu práci se ručí. Přijďte a přesvědčte se. (dč42r5)

Farma k prodeji
obsahující 80 akrů krásného rovného pozemku, pouze 3 míle od CRETE V SALINE CO.
65 akrů vzděláno.
Stavení prkené 16×24 s kuchyní 8×16 a všemi hospodářskými stavbami jako sýpky, chlévy a t. d. vše v nejlepším [illegible]. Stromořadí vysázené přes celých 80 akrů a na příč přes 20 akrů. Jedna z nejlepších farem ve vůkolí.
Cena pouze 1200 doll.
Obraťte se na F. Neděla
CRETE NEB.

Velkolepou
průmyslovou, řemeslnickou a hospodářskou
VÝSTAVU
uspořádá
TĚLOCVIČNA JEDNOTA
"SOKOL"
v
CHICAGO, - ILLINOIS.
Každý průmyslník, řemeslník a hospodář vyzývá se tímto k účastnění této výstavy.
Výstava bude otevřena
od 1ho do 15ho července.
Dotýčné přihlášky nechť se dějí pod odresou tajemníka níže psaného.
Podrobnější program oznámí se v době nejkratší.
S úctou GUST. REIŠL,
tajemník výboru výstavního,
463 South Canal St.

Do Cedar Rapids.
OZNÁMENÍ.
J. J. DVOŘÁK,
oznamuje ctěnému obecenstvu, že převzal od pana D. Nepraše
HOSTINEC,
kterýž znovu zřídil, a čeká že jej s ctěné obecenstvo poctí přízní svou. (dč42r4)

Telegrafické zprávy.

RAKOUSKO.

Zvláštní telegram z Vídně zvěstuje, že v níže položeném díle města Budína jedno sto továren a 50 jiných budov následkem povodní se zbořilo, a jest k obávání až voda odpadne, že ještě mnoho jiných staveb se zboří aneb rozbourány býti musí.—Z 18,000 obyvatelů budínských jest 12.000 bez přístřešku.

Pětapadesát uherských vesnic jest pod vodou, a v mnohých stojí voda z výše devatenácti stop.

ANGLIE.

Paroloď „Harlingen White" narazila na své cestě z Londýna do Rouen, na stožáry nedávno v kanále potopené lodě „Strath Clyde" a ponořila se během 15 minut.—Lidé byli vesměs zachráněni.

Jeden bostonský policejní komisař přibyl s potřebnými listinami opatřen dne 1. t. m. do Londýna, aby podvodníka Winslowa do Ameriky nazpět přivedl.

Lord Lytton, jmenován na místo lorda Northbrooka místokrálem ve východníIndii a odcestoval 1. t. m. do Neapole, odkud se dále na své místo odebeře.

Bankovní dům, který peněžní obchody turecké vlády obstarává oznamuje, že na propadlé úroky turecké půjčky z roku 1858 na místě patřičných $603,590 pouze $231,925 obržel. (Krach!)

FRANCIE.

Řeka Sekvana v Paříži a v dalekém vůkolí se povážlivě rozvodnila. — Nížiny jsou všude zaplaveny.

Všeobecně známý komunista Blanqui zemřel ve vězení.

Záležitost zřízení nového ministerstva není ještě uspořádána. — Kazimir Perier zamítl rozhodně portefeuille ministra vnitra, kteréž měl potom Lefranc přijmouti. — Wallou zůstane včele ministerstva vyučování.

NĚMECKO.

Stíhání hraběte Arnima se děje s houževnatou důsledností. Císař zamítl jeho žádost, aby bez překážky a nemilých následků směl navštíviti svého na smrtelném lůžku v Německu se nacházejícího syna. Rodina stíhaného hraběte podala císaři žádost o milost, na kterou se jí odpovědi nedostalo.—Arnim byl na den 21. února před vrchní tribunal obeslán. Doručena mu byla obsílka německým konsulem ve Florencii, hrabě jí však nechal bez povšimnutí. Německé noviny hlásají, že hrabě Arnim bude obžalován ještě z velezrády, urážení císaře, Bismarka a ministerstva záležitostí zevních. (Všecko v pořádku!—Jen že se bude všemohoucí Bismark muset poradit s Norimberskou městskou radou, která nikoho nevěší, pokud ho nemá!

ŠPANĚLSKO.

Bratrovražedná válka ve Španělsku jest tedy ukončena. Zbožný lupič Don Karlos je již ve Francii a hodlá prý do Anglie se odebrati. — Jiný telegram zase praví, že se hodlá tento král všech brigantů trvale usídliti na sděděných statcích po vévodovi z Modeny, v království uherském. (Šťastný Magyar ország!) Zatím má Don Karlos trable s anglickými věřiteli, u kterých visí jenom s $5,000,000. — Ve španělsku panuje veliká radost nad ukončením této neblahé války. Vojsko karlistické téměř šmahem se vzdalo vojsku královskému. Tlupy, které se posud v horách potloukají, jsou královským vojskem stíhány. Zároveň se oznamuje že bude nyní 50,000 mužů vojska na ostrov Kuba posláno.

ITALIE.

Marchese Mantigazza, kterýž obstarával peněžní záležitosti pro krále Viktora Emanuela, padělal jednu směnku značného obnosu, kterouž pak prodal. Prozradilo se to a shledáno, že onen podvodník důvěru královskou ve velké míře zneužil.

Papež má též veliké nesnáze s katoliky švýcarskými. Arcibiskup Mermillod z Janova měl rozmluvu s papežem a kardinálem Antonellim a tvrdí se, že vatikán hledá prostředky, kterými by se hádky švýcarské urovnati daly.

SERBIE.

V Kragujevaci a Semendria přišlo to za příležitosti obecných voleb ku krvavým výstupům. Výtržníci vyzývají k vyhnání knížete Milána.

NOVINY.

AMERIKA.

Soustátí.

‡ Omaha.–Stav pana Ed. Rosewatera vydavatele "Pokroku Západu" se lepší a lékaři tvrdí, že nebezpečí života minulo, a že za několik týdnů bude moci povstati.

‡ Z podvodných kořalečníků v St Louis zbývá pouze jediný, kterýž má býti souzen, jest to Munn bývalý dohližitel z Illinois.–Praví se že Babcock vyžádá si bez odkladu ještě jeden soud a sice vojenský, aby rozhodnul o jeho nevinně a očistil tak veškeré skvrny kteréž by na něm co důstojníku lpíti zůstati mohli.—

‡ V Chicago způsoben minulý týden poplach zprávou že A. C. Hessing upláchnul do Canady. Hessing se však již opět navrátil.

‡ V očerňování Beechera ze strany jedné a omývání ze strany druhé se dosud pokračuje.

‡ Zprávy že Babcock odstoupí a Bristow se poděkuje se až dosud nepotvrdily, naopak, Babcock nastoupil svoje místo po ukončení soudu a Bristow pokračuje v pronásledování kořalečních šibalů.

CINCINNATI 29. února.

Párník Mary Belle shořel s 5000 balíky bavlny a 8000 pytkly semen a jiného zboží. Myslí se že 3 cestující přišli o život.

SAN FRANCISCO 29. února.

Státní vězení v San Quentin shořelo včera odpoledne a vězňové, počtem 1100, hlídáni jsou policií a obranou.

WASHINGTON, 28. února.

Nejvyšší soud rozhodnul dnes, že východní terminus dráhy Union Pacific jest Council Bluffs a most přes řeku Missouri považován býti má za část dráhy.

‡ Doba tvrdé měny se blíží — sekretář pokladny začne v krátkém čase vydávati drobné stříbrné peníze na místě papírů.

WASHINGTON, 2. března.

Sekretář Belknap zaslal dnes ráno svoje poděkování presidentu a toto bylo bez odkladu přijmuto. Za příčinu kroku tohoto udává se, že sekretář přijmul úplatek od C. P. Marsh za to, že dovolil tomuto vésti obchod v pevnosti Sill. Sekretář loďstva Robeson, prozatím vyplní místo sekretáře války, dokud nástupce Belknapa jmenován nebude.

‡ Demokratická národní konvence odbývati se bude v St. Louis dne 27. června.

Soud Babcocka.

§ Každý kdo sledoval vývin a průběh soudu Babcocka očekávati musil, že Babcock prohlášen bude za nevina z příčiny nedostatku důkazů. Jedině důkazy pro jeho spoluvinnu na kořalečních krádežích, bylo několik záhadných telegramů a svědectví jistého Everesta. Z telegramů přijmul soud za svědectví jen takové z kterýchž se dokázati mohlo, že skutečně pro Babcocka určeny byly a že je Babcock obdržel.

Uvádíme tuto telegramy které co svědectví použity byly, Babcocka přímo se týkajíce.

Gen. E. Babcock.
Máme úřadní zprávu, že to oslabuje. Nuťte to. Sylph.

St Louis 3. pros. 1875.
Gen. O. E. Babcock, Washington. Poslal secretář neb komisař někoho sem? „J."

Washington 3. pros. 1875
„John McDonald St Louis:
Neslyšel jsem že někdo šel neb jde. O. E. Babcock."

St Louis 25. říj. 1874
O. E. Babcock Washington;
Mluvil jste s D.? Jsou věci v pořádku? Jak je—?
Odpověď. „J".

St Louis 23. dubna 1875
Gen. O. E. Babcock Washington
Řcete Mac-ovi, aby promluvil s Parkrem, z Colorado, a telegram komisaři Crush, St Louis.
„Grit."

Gen. O. E. Babcock Washington
Jedu do San Francisco zítra večer; nechť D. odvolá své škandální psy, kteříž pouze očerňují upomínku na ubohého Fordu a přátele. J.

Hlavní svědek, výše zmíněný Everest, dosvědčoval, že byl přítomen, když Joyce (kterýž již odsouzen jest) vkládal dvě pětistové bankovky do listů z nichž jeden adresován byl na Babcocka a druhý na Avery ho.

Toto svědectví zvráceno bylo svědkem listonošem Magill, kterýž dosvědčoval, že v té době, kdy dle svědectví Everesta ony dvě psaní s penězi zalané byly. Joyce je očekával na ulici u skřínky na listy a žádal jej o vrácení dvou dopisů, kteréž tam nedopatřením vloženy byly. On, (Magill) že se jej dříve vyptal jaké to dopisy jsou a když mu byly zevrubně popsány, skutečně jej nalezl a Joycovi vrátil.

Obrana dovozovala z těchto svědectví, že není důkazu, že by byl Babcock kdy jakých peněz od Joyce obdržel, spíše že celou vinu Joyce nesl a aby vinopaly upokojil a zároveň z nich více peněz vylákal, tvařil se, a jednal jako by Babcock byl jeho společnec, vkládaje před očima Everesta pro něho do listu $500 bankovku, list pak potajmu vzal opět zpět. V ohledu telegramů, nezdá se žádný direktně Babcocka zaplétati a proto není divu, že porota hned při prvním ohlasování uznala Babcocka za nevina.

Proroctví, že Grant vynasnaží vše, aby "miláčka" svého ochrániti, nesplnily se. Jsa za svědka povolán, svědčil arci o tom, načež tázán byl a celé svědectví jeho jest následujícího obsahu: Babcock nikdy nepoužíval svého vlivu u presidenta při výběru úřadníků zaměstknaných při vybírání daně kořalečni. Nepřičinil se nějakým spůsobem o to, aby odvolán byl rozkaz nímž někteří dohližitelé přesazeni býti měli, naopak, že dovolání to stalo se pouze jen za tou příčinou, aby pro tu chvíli kořaleční švindleři upokojeni a ujištěni byli a tím poskytnuti vládě příležitost je spíše překvapiti. Konečně, že president má obmezenou důvěru v Babcocka a nezvrátné přesvědčení o jeho poctivosti a že telegramy kterýchž v soudu použito bude vysvětleny mu byly k úplné spokojenosti.

To jest celý obsah svědectví Grantova, kteréž svědčí spíše o tom, že Grant chtěl pravdě zadost učiniti, než že by chtěl snad někoho chrániti. Demokratické listy, které Babcoka stále napřed odsuzovaly, nečekajíce jakých důkazů proti němu stává, činily to arci jenom proto aby stranu rep. a nynější administraci blátem pohazovali a pro stranu svojí tak kapitál dělati mohli, umlkly však, když během přelíčení seznali, že není žádných podstatných důkazů o vině jeho.

Povstání v Bosně a Hercegovině.

V Praze, 6. února 1876.

O povstání v jížní Bosně se píše "Polit. Corresp." z Kniau: Skoro po šest neděl byli povstalci v této končině odsouzeni k nečinnosti. Sníh překážel všem podnikům. Času toho použili povstalci počtem 600 mužů pod vojvodou Golubem Babičem, aby postavení své mezi Grahem a Tiskovcem upevnili. Také Turci se upevnili u Drěnovce.

Petr Karađorđevič, jenž meškal nějaký čas mimo Bosnu, přibyl do Jamnice, kdež proň sbírá Živkovič novou četu.

Z turecké strany se proslýchá, že nařídila vláda turecká guvernéru bosenskému velmi přísně, aby prohledl prohlášení opravy. Porta nařídila nový odvod mezi obyvatelstvem tureckým. Turci domnívají se že tím přibude vojsku 50.000 mužů.

Z Bělehradu se píše "Graničaru": Došla sem pověst, že přepadlo 600 Turků hranice srbské. Ve vládních kruzích nemají o události této dosud žádných správ.

Dr. Vladan Dorđevič zřizuje jednotu "červeného kříže", jež má se spojiti s mezinárodní jednotou téhož jména.

Turecko a Černá Hora. Zprávy o vyjednávání mezi Černou Horou a Tureckem se stále obnovují. Tak dovídá se "Pol.," že vláda turecká učinila vládě černohorské návrh, aby kníže černohorský Mikuláš přiměl povstalce ke složení zbraní, načež by se dostalo Černé Hoře území kmene Baňanů, Zubců, přístavu na Sutorině a veškerého území mezi Sutorinou a Černou Horou.

Akce velmocí v záležitosti východní. Anglickým "Times" píší se z Vídně, že velmoci se domnívají, že za nynějších poměrů pouhý jejich vliv stačí, aby povstání v Bosně a Hercegovině vzalo za své, aniž by musely činiti na povstalce zvláštní nátlak. Kdyby však pouhý vliv se neosvědčil, pak prý nátlak neznamená ještě zakročení vojenské, Rakousko má položením svým dostatečných prostředků po ruce, aby obmezilo volnost pohybu obou stran. Když se však Turci zavázali, že provedou opravy zaručené četsí velmocemi, "pak mohou velmoci i na povstalcích žádati, aby se v zájmu evropského míru podrobili.- Zdá se nám dle posavádního rozvoje věcí na východě, že se povstalci nedají pohnouti ke složení zbraně na základě nezaručených slibů, že budou opravy provedeny.

O povstání v Bosně došly tyto zprávy: 29. m. m. bojovali povstalci u Topoly proti sborům tureckým, jež čítaly asi 2000 Turků. 31. m.m. přepadlo 1000 Turků horvatskou vesnici Dobrotir, poplenili 4 domy, zabili 2 bosenské uprchlíky a poranili rakouského občana Graburu. Povstalci jimž veleli Karan, Dukič, Vojnovič a Hubmajer, vytáhli společně s obyvatelstvem horvatským proti Turkům, kteří ustoupili na území turecké, odnášejíce s sebou mrtvé a raněné. Když přitrhlo vojsko rakouské do Dobretina, byli již Turci pryč. Škoda, jíž Turci vpádem svým spůsobili, páčí se na 5000 zl.

Panují všeobecné obavy, že Turci udeří na horvátské obce Podové a Kostajnici. Mezi obyvatelstvem rakouským nastal veliký poplach následkem pověsti, že Turci žádali v Sarajevu a v Cahřihradě za svolení, aby mohli přepadati území rakouské.

O povstání v jižní Bosně píše se "Obzoru": U Martin-Brodu v Bosně přepadlo 23. ledna 20 povstalců z čety Goluba Babiče, pod vůdcem Kantarevičem turecké vojáky a 9 jich ranili. Tatáž četa spálila most přes Unec.

O bojích u Topoly se sděluje "Obzoru": U Topoly zuřil 31. ledna krutý boj. Turci přešli na rakouské území a jali se vše nemilosrdně pleniti a hubiti. Starosta obce Podové žádal v Záhřebě o pomoc. Veškeří obyvatelé Podové se chopili zbraní. Turci přepadli v neděli vesnici Dobretin, pálili, plenili a zabíjeli ženy i dítky. Čety popa Karana Dukiče odrazily Turky. Boj trval do noci. Ztráty Turků veliké.

O bojích, jež svedli 17. 18. a 19. ledna povstalci hercegovští na trebinské costě s Turky, píše se "Narodnimu Listu": 17. m. m. vytáhlo 1500 Turků z Trebině, aby obnovily spojení s Dubrovníkem. Povstalci, počtem 2000 mužů, byly tak rozloženi, že by byli Turky na dalším pochodu se všech stran obklopili. Turci však se ihned navrátili, jakmile shledli povstalce. Druhého dne 18. ledna vytáhl Selim paša s 3000 Turky z Trebině. Povstalci se rozložili tak, že jim Turci nemohli uniknouti. Propustili první oddělení vojska tureckého a udeřili na zadní voj turecký. Nejstatečněji si počínaly čety vojvody Vukaloviče a Tomaševiče a honily Turky až do kláštera Duži. Noc učinila konec boji. 300 Turků ostalo na bojišti.—Markýz Vivaldi Pasqua vydal zvláštní provolání, v němž ohlašuje, že převzal velitelství nad 600 dobrovolníky italskými.

Z Bělehradu se dovídá semuňský "Graničar," že se v poslední době turečtí vojáci opětně často objevují na hranicích srbských u Driny. Někteří z nich byli srbskou stráží dopadeni, a vymlouvali se, že se přišli optati, co je v Srbsku nového. Při tom vypravovali, že je v tureckém táboře velmi dobře, že tam právě přibylo několik praporů vojska, jež se má odebrati dále ke hranicím černohorským. Sultán se prý velmi rozhněval na Černou Horu a zapřisáhl se, že buď Černou Horu dobude, aneb že nebude panovati v Cařihradě.

Turecký ministr války vydal rozkaz, aby se veškeré vojsko odebralo ke hranicím srbsko-bulharským.

Bývalý předseda ministerstva Marinovič, kterýž mešká nyní v Římě, obdržel prý od knížete nařízení, aby se otázal vlády italské, jak by se zachovala v případu války srbsko turecké. Jak se toto poslání Marinoviče zdařilo, o tom není nic známo. Zajímavo jest, že kníže Milan i tenkráte jednal s Marinovičem bez vědomí nynějšího ministerstva.

O povstání v Hercegovině píše se "Pol. Corresp." z Dubrovníku: 27. m. m. sveden byl u přesmyku Klepavice na Kleku krvavý boj. Turci chtěli dobýti postavení povstalců, byli však od povstalců, již byli dobře ohrazeni, přinuceni k ústupu. Přesmyk jest dosud v moci povstalců. Také zaujali povstalci své dřívější postavení u Grebců, poněvadž hlavní voj turecký odtáhl do Zubců. Téhož dne položeno malé oddělení turecké u Gradce, hlavní síla povstalců odebrala se pod Pokom a Sošicou do kraje Baňaní.

Zprávy z Čech.

* Český jantar. Ze zprávy prof. J. Krejčího v král. české učené společnosti dovídáme se o jantaru z českého křídového útvaru následující: Již roku 1850 získal prof. Krejčí při exkursi ke východních Čech z peruckých vrstev u Skutíčka značný kus jantaru pro sbírky musejní. Mezi 1863–64 objevil prof. dr. Frič podobný jantar od Rumburku, a r. 1875 zaslal pan Pražák z Chorošek kousek jantara z jizerského pískovce prof. Fričovi. Nejnověji obdržel prof. Krejčí od p. J. R. Vilímka část jantaru, který pochází z kvádrového pískovce peruckých vrstev nedaleko místa „Pekelce" zvaného blíže Vamberka. Dle toho jest objevování se jantaru v okrsku křídového útvaru všeobecné a dá se sledovati od nejspodnějších až k nejvyšším vrstvám tohoto útvaru. Které druhy conifer náš jantar poskytoval, těžko dokázati, a jsou k tomu ještě důkladná bádání nutná.

* Nynější „blahobyt". Poukázali jsme těchto dnů k tomu, že pro samý blahobyt již i na ulici lidem věci se zabavují. Podobný případ udál se dle „Pok." v neděli na Smíchově. V tamější parní lázni byl jeden obchodník, jenž byl již dvakrát ohlásil konkurs. Mezi tím co byl v lázni, dostavili se dva páni, hledajíce jej; když pak se k němu dostali, sebral mu jeden z nich na základě exekučního výměru vše, co obchodník při sobě měl.

* Obrázek nynějšího blahobytu. Dne 28. ledna byl domek se šesti korci pozemků v městečku Pyšelých v třetí exekučnj dražbě u okr. soudu v Jílovém prodán za 80 zlatých. Cena odhadní obnášela 1400 zl.

* Příspěvek ku poznání rakouského blahobytu. I ta hrdá Vídeň, která ročně pohlcuje miliony peněz v potu tváře lidem vydělaných, sklání čelo a sestupuje v prach nicoty. Do nedávna stavěly se tam nádherné milionové paláce, dnes prodávají se domy za babku. Jest to také znamení času, když dva domy vyceněné na 150.000 zl., na nichž zaznamenána byla gruntovní pohledávka 32.000 zl. se prodají za 200 zl r. č. To už jest sotva víre podobno!

* Vlk v Čechách. Z Rychnova nad Kněžnou píše se z dne 31. ledna. V posledních dnech objevil se v rozsáhlých pohraničných lesích zdejší krajiny vlk, který sem nepochybně z polského Slezska přes kladské pohoří zabloudil. Myslivci ze všech hájemství jsou mu stále na stopě, která je ve sněhu lehce znatelna, ale posud se nepodařilo jej dopadnouti, což se však při neustálém stíhání jeho zajisté přece podaří.

* Také znamení blahobytu. Jak ohromná bída panuje mezi dělnickou třídou obyvatelstva pražského a z vůkolí, tomu nasvědčuje nesčíslné množství mužů, žen a dětí, kteří denně se shromažďují u rozvalin pražských hradeb, aby v nich hledali kosti. Jak mnoho as denně tím vyziskají, možno si na prstech spočítat. Poněvadž ale ponejvíce podkopávají vrstvy zmrzlé hlíny a tím se vydávají nebezpečí zasypání a poněvadž mimo to kopou a hrabou i na místech pro sady již upravených, čímž obci škodu působí, bylo jim hledání kostí v místech těch úplně zakázáno a rozestaveny tam stráže. Předvčírem dostavilo se však z nenadání as 100 dělníků, kteří nechtěli se po dobrém dát odehnat. Teprv když větší počet policejních strážníků počal je rozhánět, uposlechli. Od té doby střeží hradby přes 20 obecních strážníků.

* Studentka na universitě pražské. Slečna Kateřina Gundlingova složila maturitní zkoušku, na základě kteréž požádala, aby zapsaná byla za řádnou posluchačku na universitě. Profesorský sbor fakulty filosofické radit se bude s ostatními prof. sbory fakult o její připuštění.

* Zmáhání se kořalečnictví v Brně. Brno má asi 75.000 obyvatelův, ale hospod a kořalen ku poměru obyvatelstva jest mnohem více, kořalen samých má Brno 1500, tak že na 50 obyvatelův přijde jedna kořalna.

* Jen s dítětem do kláštera. Pod tímto záhlavním píše se z okolí opavského bruntálskému „Občanu": „Četl jsem v „Občanu" správu, jak v Praze nakládají jeptišky se sirotky, a poznal jsem z toho, že jest dobře, když rodičům a poručníkům uznaje se, aby dítky neb svěřence své nedávali do kláštera ani na vychování ani na opatrování. U nás v okolí jest také klášter a do toho obzvláště dívky takové se přijímají, které by rády nějakou službu si zaopatřily. Klášter ten jest v Opavě. Všelikými pěknými slovy a sliby stává se u nás často, že lidé nedosti opatrní dají se svésti a dítko neb svěřence svého do kláštera zavedou. Vždyť ku kroku tomu radí jim obyčejně pastýř duchovní. V klášteře, jak jde pověst, naučí se prostá dívka venkovská všemu, co pro život lepší a pohodlnější potřebuje, pak když se vyučí, najde se jí v městě dobrá služba a ona tak snadněji život svůj tráviti může, obzvláště neočekává-li ji doma nějaké bohatství, kterého u nás v naší chudé krajině není. Mimo toto lákadlo bývá ještě, že dívka v klášteře naučí se německy, neb v klášteře tom, kterýž mimo to jest v městě německém, jen německy se mluví. Můj rozum vždy se proti tomu vzpíral a varoval jsem zaslepené lidi, než slova má bývala vždycky marná. U nás udál se před rokem jeden velmi smutný příběh, který jsem chtěl hned na výstrahu u veřejnost podati, ale nenašel jsem časopisu, kterému bych celou záležitost svěřiti mohl. Tu čtu, pane redaktore, ve Vašem ctěném časopisu o klášteřích pražských a zaradoval jsem se a pevně si umínil, vše Vám psáti. V jednom městečku nedaleko Opavy, jest to mé bydliště i mé rodiště, měl jistý velmi pořádný otec rodiny dceru, která slula velikou hrdopíškou v celé krajině. To mrzelo otce nad míru a když kárává slova nic nepomáhala, šel otec na radu k duchovnímu pastýři. Tam uradeno, aby šla dcera do kláštera do Opavy. Celé městečko, když už veřejně o dívce té a kroku jejím se mluvilo, počalo se diviti počínání otcovu a každý kroutil hlavou. Uplynulo několik dní a na dívku se zapomělo. Minulo půl druhého roku a dívka, která dříve nádherně se odívala a pýchou vynikala, vrátila se do rodiště svého co děvče nad míru prosté. Nosila zcela jednoduchý šat černý neb tmavý, oči měla vždycky k zemi sklopené a na mužského nebyla by se za celý svět podívala. Vše, co mluvila na ulici, bylo: „Pochválen buď pán Ježíš Kristus!" Lidé vidouce tu bezpříkladnou pokoru a zbožnost dívky té, posílali dcerky své do Opavy. Jednoho rána povolán na rychlo lékař na konec města do domku dívky té, nyní jen „klášterné" nazvané, ana prý churavá. Lékař přišel a nalezl skutečně dívku churavou, nikoli však na těle, nýbrž na duchu — ubohá dívka se zbláznila. Běhala od domu k domu po všech svých známých a žádala je za odpuštění, jestli jim kdy byla ublížila, při tom lkala a naříkala, vlasy i šaty ze sebe trhajíc. Prostí lidé venkovští již myslili, že mají před sebou nějakou svatou bytost, když ta chytřejším napadlo, že snad dívka šílí. Nesmím opomenouti sděliti, jak vlastně se stalo, že dívka ta, jdouc do kláštera úplně zdráva na duchu, navrátila se churavou. Prostá venkovská dívka ta, znajíc z domova svého jen jednoduchý chrám a nebetyčné hory, vůkol okolí, byla úpravou klášterní zaražena. Uzavřené síně a ticho, nepřerušované nikým, ani šustotem šatu, pak ta neustálá pobožnost, učinily divný dojem na prostou mysl její. Dívka měla za to, že nežije více na zemi, nýbrž někde na onom světě. Tak minuly první dny. Po té přikrána dívka ku pracím služebným a tu nastalo pro ni větší namáhání, než jaké měla doma. Místo pracím ručním atd. naučila se pracím nádenickým. Když se byla přiučila několika slovům německým, uznána za spůsobnou, aby šla do světa na službu. Klášterné panny postaraly se jí samy o službu. Dívka, která mimo rodné chýšky své a síň kláštera nic neznala, přišla do většího německého města Opavy k jednomu židovi. Klášterné panny, které dbaly o čistou víru, nedbaly, že dívka prostá u žida ve víře své zkaziti se může. To jim bylo vedlejší. Žid zřídka býval doma a když přišel, tu manželku svou tlouki, tak že tato často ve skříni spásu svou hledati musila. Když se tak stalo, tu všechen hněv židův na dívku, až začala šíliti. Rodičové dívky, dověděvše se jen náhodou o hospodářství v domě židově, konečně se odhodlali, povolati dívku domů. Jaké bylo jich udivení, vypisovati mi netřeba. Těchto mých slov snad všimne si mnohý otec neb matka a nebude více věřiti vychování a zaopatřování klášternímu.

* Odsouzené „čarodějky". Před nedávnem přinesli jsme správu o „čarodejnických" produkcích Marie S. ze Žižkova, jakýmž mámila lehkověrné kavárnice a hokyně. Ku svým kouzlům používala „svěcené" vody z pěti kostelů, „zázračné" koření a „fastr" od pohodného. Odvar koření měl býti dáván hostům do kávy, vodou měla počestná panna o půl noci v rouše pramáti Evy vykropiti místnosti a „fastr" měl býti přilepen v kavárně pod stůl a u hokyně pod pult. Bývalá majitelka kavárny v domě Šrámkově v celetné ulici byla také jednou z těch několika, které si chtěly pomocí čar hosty přilákati. Když pak se přesvědčila, že ani koření ani „fastr" nepomahá, chopila se posledního prostředku, totiž vykropení své kavárničky „svěcenou" vodou z pěti kostelů. Po dvě noci kropila 16letá služka její, o jejíž bezúhonnosti neměla posud žádnou příčinu pochybovati, a přece zůstalo vše při starém, t. j. hostů nepřibývalo, ba zdálo se jí ještě, že má „zázračné" koření její moc odpuzující. Nepohodnuvši se se svou sklepnicí, která jí o čarodejce M. S. pověděla, udala vše na policii, kamž donesla „svěcenou" vodu, „zázračné" koření. „fastr" nemohla od stolu odloupnouti a proto nechala tento corpus delicti doma. — Tyto dny odbýváno bylo u okr. soudu na ovocném trhu přelíčení nejen s M. S., ale i s řečenou sklepnicí Annou A., poněvadž vzpomenutá kavárnice na tom stála, že jen na domlouvání a ujišťování její čarovati si dala a že ji má tedy v podezření, že se s M. S. o výdělek rozdělila. Soud vyměřil dle „P. a P." obě na obžalovanou trest pětidenního vězení.

František Deák.

Nemoc, která zlomila životní sílu velikého tohoto patrioty a státníka, byla trapná a dlouhá. Od měsíců již věděli přátelé jeho, že není více žádné naděje v uzdravení se 72letého kmeta. Ušetřovali hynoucího ovšem seč byli. Avšak, Deák — vypravuje „Pest. Lloyd"—Deák neměl zapotřebí. Věděl dávno sám, jak to s ním stojí. Jako po celý život svůj, byl i v poslední hodině života svého silnější, než my všickni ... Nezachvěl ani brvou oka i když spatřoval v dálné již blízkosti onu hrůzanou propasť, do které všechen život klesá, aniž by se více navrátil. Zmužile odhodlán, tichý a klidný, tak jaký byl v celém životě svém, šel Deák smrti vstříc ... Bylo naposledy o letošní Nový rok, když jsme jej viděli. Bledý s lící zapadlou a očima na polo zavřenýma, mdlou hlavu pohřížil podepřenou maje, tak ležel Deák v lenošce své a kolem něho v širém polokruhu stáli zástupcové národa, pohlížejíce v smutném mlčení na muže zchřadlého, kterýž druhdy za dnův lepších jasným duchem a rukou pevnou vždycky vodil a jehož všickni tak rádi následovali. A když pak předseda strany přistoupil těsně k nemocnému a hlasem stísněným několika slovy vyjádřil city těch několika set přátel stojících tu na blízku, Deák pozvedl na okamžik schýlenou hlavu, mdlé oko se otevřelo, prolétlo plachým pohledem přítomné a povadlé rty zašeptaly několik jedva srozumitelných slov. Tiše, jako bychom v svatyni dleli, brali jsme se odtud, oči v slzách a prsa sevřená; ve dveřích každý ještě jednou se pohlédl teskně—jako na rozloučenou, a venku jsme si vzdychli všickni: „Nespatříme ho více!" Od té doby stav Deákův stále obracel se k horšímu. Císař i císařová dávali si co den již odjeti zprávy o postupu nemoci jeho. Ministr Széll, v jehož domě Deák poslední dobou bydlel, nestačil vypravěti posluchačům o svém velikém hosti, kterýž přišel k němu—umřít. Zprávy zněly pořád smutněji. Již v noci se čtvrtku na pátek bylo Deákovi velmi zle. Záchvaty křečovité se dostavily, nohy a ruce stydly, vědomí jej opouštělo. Chvílemi se oboky z mrákot svých protrhl, a rozhlížel se tázavě po těch, kdož při lůžku jeho bdíli. Byla to vdova po Voeresmartyovi, choť Széllova a lékař dr. Kovač. Mluviti více nemohl; k ránu usnul a spal po několik hodin. Podobalo se, že mu ulevilo, až spánek nebyl pokojný. K 10. hodině z rána žádal si, aby mu podali tabulku křídlicovou, na níž poslední dobou psával, když mu již bylo za těžko hlasem vládnouti. Podali mu tabulku, však Deák neviděl, rozsvítili dvě, pak tři svíce a tu teprv Deák s velikým namáháním napsal několik jedva čitelných slov. Psal se po jakémsi panu, o němž ale nikdo nevěděl. Patrně duch jeho již byl zatřen. Po nějaké době žádal [illegible] tabulku, ale již neměl síly k psaní. Prsty mu již stydly a tuhly, tepna byla tak mdlá, že sotva druhý, třetí ráz se pocítil. V tu dobu opustil umírajícího ministr Széll, neboť musel do sněmovny. Zde již pověstmi o těžkém stavu velikého národovce vše bylo rozechvěno a na žádné rokování nebylo lze hrubě ani pomysliti. Rozčilení ale dosáhlo vrchole, když za nedlouho poslali pro Szélla, aby rychle domů se vrátil, že Deákovi je velmi zle. Schůze musela se odročit, a vše chvátalo k domu, kde Deák skonával. Truchlá pověst rychlostí blesku roznétla se městem. Dům Széllův stojí na prostranném náměstí universitním. Však netrvalo dlouho a toto bylo zaplaveno lidstvem; zděšení a nepokoj lomcovaly tímto zástupem, který zrůstal každým okamžením. Při lůžku Deákově zatím přičiňoval se lékař, aby přivedl omdlelého k sobě. Od půl dvanácté ležel Deák následkem silného záchvatu bez vlády a vědomí. Ke druhé hodině s poledne přišel poněkud k sobě, a podobalo se, že se zotavuje. Když mu zvlášť paní Bogadovičova podávala koflík vřelé polévky, Deák sám vztáhl třesoucí se ruku po koflíku a promluvil: „Děkuji ti, dej sem, já mohu již sám píti." Rovněž sám vody se napil a děkoval úsměvem. Během odpoledne přišli k lůžku Deákově president ministerstva Tisza, ministr spravedlnosti Perczel, Czengery, Somsich, Vil. Tóth, paní Kállayova, choť ministra Bittó a j. v. Deák vyměnil s nimi několik slov. O půl šesté poslala císařová dvorní dámu, hr. Festetičovou, co zatím císař od hodiny k hodině dával si telegraficky zvěstovati, jak je s Deákem!—Lid před domem se nerozcházel; naopak k večeru byl nával tak ohromný, že stálo velikého namáhání klestiti vozům cestu a udržeti potřebný klid. Až do 6. hod. več. stav Deákův se poměrně nezhoršil. Bylť sobě podřimoval a procitl s úplným vědomím. Rozhlížel se klidně po pokoji, ale nemluvil. O půl sedmé večer přišel sice opět slabý záchvat, ale nohy a ruce prvé stydlé, znenáhla se otepelovaly, ano chvílemi mohl hasnoucí kmet ještě k přítomným přátelům promluvit několik slov. Přes osmou hodinu byl Deák pořád při vědomí, poznal Jekelfalussyho, kynul mu, aby přistoupil a políbal mu s lehkým úsměvem pravici. Než o 9. hodině večer přišel záchvat nový a krutější všech předešlých. Kolem nemocného stáli: Finanční ministr Szell, Štěpán Gorove, major Zeibrik, Nedeczky, kvestor Kvaž, purkmistr peštský Ráth, hejtman městský Thaisz a lékař dr. Kovač. Tvář nemocného vpadla a zsinala, ruce a nohy stydly, prsa namáhavě pracovala. Deák zápasil svůj zápas poslední. O jedenácté hodině v noci záchvat se opětoval a po několika minutách — František Deák byl mrtev!—Vyzdvihli mrtvé tělo z lenošky a přenesli do pokoje vedlejšího. Zde položili je na prostou polní postel a pokryli hrubou pokrývkou. Tak skonal veliký ten muž národa maďarského v noci 28. ledna t. r. Jak se samo sebou rozumí, osvědčuje národ maďarský velikému mrtvému úctu a vděčnost svou spůsobem velkolepým. Sněm nebude rokovat, divadla se zavrou, veškeré zábavy přestanou. Pešť a s ní celé Uhry pokryjí se rouchem smutečným. Pohřeb určen jest ke dni 3. února a náklad na něj povede k usnesení sněmu země uherské. Obřady církevní zastane sám kardinál primas uherský, a nad hrobem promluví Ghyczy. Až do pohřbu zůstane mrtvola Deákova vystavena v paláci akademie uherské.

☞ Dosvědčení budoucně. ☜

Jellison a Miller,
prodávají zboží železné všeho druhu, kamna atd. a jsou jednatelové pro následující stroje:
NOVÉ MANNY A KIRBY
sekací stroje
ADAMS & FRENCH,
dvouvázačky.
NEBRASKA CITY, pluhy.
ORVIS & DIXON, pluhy.
BAIN, vozy.
☞ Hrábě [illegible] atd. atd.
M. T. BOHMAN,
český obch.
SCHUYLER, - NEB.

Schuyler, Neb.
CURRY & CO.
prodávají
zboží stř.[illegible], Grocerie, boty, [illegible] vůbec atd. levněji než kdokoliv jiný a platí nejvyšší ceny [illegible]
☞ Čechy [illegible]
Jan F. [illegible]
český clerk.